

Nasza szkoła bierze udział w konkursie

„SZKOŁA DOBREGO WYCHOWANIA”

Przedstawimy ciekawy artykuł p. Moniki Zaleskiej – Biegło pt:

„Uprzejme dziecko - niezbędny savoir-vivre”

Doskonale wiemy, że utrzymanie dzieciaków w ryzach bon tonu bywa trudne. Na szczęście nie chodzi o to, by unieszczęśliwić je krępującym gorsetem dobrych manier i żądać, by były ułożone niczym francuskie pieski.

Ważne jest po prostu, by umiały się zachować nie tylko idąc w gości, ale i na co dzień. By odnosiły się do innych uprzejmie, z życzliwością i szacunkiem, a swą swobodą nie krępowały otoczenia.

Pamiętajmy: bycie uprzejmym nic nie kosztuje, a sprawia, że wszystkim żyje się lepiej, milej i bardziej radośnie.

Absolutny niezbędny savoir-vivre:

1. Dziecko używa magicznych słów: proszę, dziękuję i przepraszam.

To chyba najważniejsza zasada dobrego wychowania, o której nie trzeba zbyt wiele pisać. Cóż, proszę, dziękuję i przepraszam to słowa-klucze, które dziecko powinno stosować w sposób wręcz mechaniczny.

Rada: Przypominaj, poprawiaj i sygnalizuj dziecku, kiedy owe słowa powinny być używane. Z czasem uprzejmość w tym zakresie stanie się nawykiem. Naturalnie sama bądź dobrym przykładem.

2. Dziecko nie przerywa rozmowy, nie przeszkadza, chcąc zwrócić na siebie uwagę

Dziś (i raczej słusznie) zdewaluowało się powiedzenie, że dzieci i ryby głosu nie mają, niemniej nie przesadzajmy z brakiem dystansu. Wciąż powinna obowiązywać zasada nie przerywania sobie kwestii, nie podsłuchiwanie, no i nie wchodzenia w słowo, zresztą nie tylko w relacji dziecko-dorośli.

Rada: Zasada jest taka, że dzieci czekają, aż dorośli skończą rozmawiać - ale (to ważne!) po zakończeniu swojej kwestii skupiamy uwagę na dziecku. Zawsze, kiedy dziecko chce zwrócić na siebie uwagę, powinno zacząć od „Przepraszam...”. Oczywiście istnieją wyjątki, to jest sytuacje awaryjne – wtedy trzeba zareagować natychmiast.

3. Negatywne opinie i komentarze zachowuje dla siebie

Jak to ktoś zgrabnie ujął, świat nie jest zainteresowany tym, co lubimy i co nam się podoba, a już najmniej osoby, które – według opinii innych – są otyłe, brzydko pachną czy mają dziwny wzrost.

Rada: *Ucz dziecko, by nie wyrażało na głos swoich krytycznych uwag wobec świata – niech zachowa je dla siebie, opcjonalnie – niech przekaze ci je na osobności, po cichu (tak, by nie urazić obiektu zainteresowania).*

4. Dziecko mówi „Dzień dobry”, a i zawsze odpowiada na pozdrowienia

Nie może zdarzyć się sytuacja, że – powodowane złym nastrojem – dziecko nie powie sąsiadowi „dzień dobry”, bądź – naburmuszone - nie odpowie na pozdrowienia babci czy cioci.

Rada: *Uświadamiaj dziecku, że bycie uprzejmym to standard i norma, nie widzimi się - nie zależy ani od pogody, ani od humoru – obowiązuje zawsze, na co dzień. Ani uśmiech, ani „Dzień dobry” czy odpowiedź na pytanie „Co u ciebie” nic nie kosztuje, a wszystkim jest po prostu milej.*

5. Dzień dobry, mówi Ula, czy mogę rozmawiać z Helą?

Niedopuszczalne jest, by dziecko, dzwoniąc do kogoś – pomijało powitanie i przedstawienie się – i zaczynało rozmowę od wyłuszczenia kwestii bądź poproszenia do telefonu Karola czy Tolę.

Rada: *Zwracaj uwagę na grzeczne prowadzenie rozmów telefonicznych - na potrzebę powiedzenia „Dzień dobry” i przedstawienia się na jej początku. Co więcej – sama prowadź rozmowy w tej właśnie konwencji.*

6. Nie używa wulgaryzmów

Dziś przeklinają nie tylko szewcy. Wulgaryzmy są używane powszechnie, niemal wszędzie, przez ludzi w różnym wieku i statusie społecznym. Często można odnieść wrażenie, że zastępują przecinek. Uczmy dzieci, że to są złe wzorce, a zachowanie – co najmniej niestosowne.

Rada: *Nie tylko udzielaj wskazówek, ale i sama nie daj się ponieść, i – w uniesieniu bądź w szale ekspresji - nie używaj słów uznawanych powszechnie za wulgarne czy obraźliwe. Za każdym razem, kiedy dziecko zaklnie niczym szewc, upominaj je – nie pozostawaj obojętna.*

7. Nie szydzi z innych - odnosi się do wszystkich z szacunkiem

Nie żartujemy z innych, zwłaszcza słabszych. Nie można być okrutnym, podłym, bawić się czyimś kosztem czy pokazywać – poniżając innych – jakim się jest fajnym i zabawnym. Słuchamy innych z uwagą, odpowiadamy nie kpiąc. Traktuj innych tak, jak sam chcesz być traktowany – to dobra zasada.

Rada: *Żart i ironia nie jest niczym złym, ale wymaga wyczucia i taktu. Nie trzeba go unikać, tylko wiedzieć, w stosunku do kogo, a i w jakiej sytuacji, można sobie na to pozwolić. To już wyższa szkoła jazdy – dzieci nie muszą dostrzegać tych niuansów. Niemniej uczulajmy na te kwestie, budźmy wrażliwość, empatię i zrozumienie.*

8. Publicznie nie beka, nie "bączy", a kiedy kicha bądź kaszle - zasłaniamy nos i usta.

Właściwie jest to podpunkt, którego nie trzeba rozwijać. Bez dwóch zdań – wymienione powyżej sytuacje są absolutnie nie dopuszczalne, choćby dziecku wydawały się zabawne i śmieszyły go do łez.

Rada: *Za każdym razem, kiedy dziecko w ten sposób zapragnie zaznaczyć swą obecność – upominaj go. Tłumacz, że nie żyjemy w domku w lesie – chcąc, by żyło nam się przyjemnie pośród innych ludzi, trzeba stosować się do pewnych zasad kulturalnego zachowania się. Acha, sama także świeć przykładem.*

Opracowanie: Zespół edukacji wczesnoszkolnej